

Η μεγάλη αυταπάτη

Mία νίκη Λεπέν θα σήμανε τον θάνατο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προειδοποιούσαν πολλοί. Εις πείσμα των πολέμιων της, δεν πέθανε. Άλλα σήμερα, 67 χρόνια από τη Διακήρυξη Σουμάν, όλοι παραδέχονται ότι ασθενεί βαριά. Και για να αναρρώσει, πρέπει να αλλάξει.

Τα συμπτώματα πολλά. Το πιο απειλητικό, όμως, το οποίο πηγάζει από τις κρίσεις και ταυτόχρονα τις τροφοδοτεί, είναι η καλπάζουσα άνοδος της Ακροδεξιάς. Δεν είναι μόνο το 34% της Λεπέν ή η ισχυρή παρουσία των Βίντερς στην ολλανδική Βουλή. Είναι οι εκλογικές επιτυχίες των Αλιθινών Φινλανδών και των Δημοκρατών (όπιας ονομάζεται το ακροδεξιό κόμμα στη Σουηδία), τα

ΓΝΩΜΗ

Της Νατάσας Στασινού
nestas@naftemporiki.gr

τάγματα εφόδου του Γιόμπικ και τα κυβερνητικά στελέχη-νοσταλγοί του Μουσολίνι στην Ουγγαρία, η Χρυσή Αυγή στην Ελλάδα.

Οι πολίτες στρέφονται σε κόρματα και υποψηφίους που αμφισβητούν ευθέως αυτονόμτες έως σήμερα δημοκρατικές αρχές και θεμελιώδη δικαιώματα.

Ένα αξιοσημείωτο ποσοστό του πληθυσμού γοντεύεται από πήγετς με «πιγμή», που υποδεικνύουν εκθρούς ικανούς να πλήξουν το έθνος, την ταυτότητα, τη συνοχή. Κάποιοι τους ψηφίζουν συμμεριζόμενοι τις ιδέες τους. Αρκετοί όμως τους επιλέγουν για να διαμαρτυρηθούν απέναντι στο σύστημα, που δεν τους ακούει. Και το κάνουν με την πεποίθηση ότι δεν θα υλοποιηθούν τα όσα ζωφερά προαναγγέλλουν. Η Βουλή, η Δικαιοσύνη, οι Θεσμοί θα βάλουν φρένο στα σχέδιά τους, είναι το επιχείρημα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη απάτη.

Στο βιβλίο του «Απέναντι στην τυραννία - 20 Μαθήματα από τον 20ό αιώνα» (Εκδόσεις Παπαδόπουλος) ο ιστορικός Τίμοθι Σνάιντερ παραθέτει άρθρο, που δημοσιεύεται στις 2 Φεβρουαρίου 1933 κορυφαία γερμανοεβραϊκή εφημερίδα. Σε αυτό διαβάζουμε: «Δεν προσχωρούμε στην άποψη ότι ο κ. Χίτλερ και οι φίλοι του, τώρα που επιτέλους κατέκτησαν την εξουσία, θα εφαρμόσουν τις προτάσεις που κυκλοφορούν. Δεν θα αποστέρουν αιφνιδίως τους Γερμανοεβραίους από τα συνταγματικά τους δικαιώματα, ούτε θα τους κλείσουν σε γκέτο ούτε θα τους εκθέσουν στις φθονερές και δολοφονικές παρορμήσεις του όχλου. Δεν μπορούν να το κάνουν επειδή υπάρχουν αποφασιστικοί παράγοντες, που ασκούν θέλεγχο στην εξουσία...».

Και τότε και σήμερα πάντα λάθος να θεωρούμε δεδομένο ότι οι θεσμοί αυτοπροστατεύονται και μας προστατεύουν απέναντι στον απολυταρχιομδ. Πρέπει, εμείς, οι πολίτες, να φροντίζουμε γι' αυτό. Γιατί στην Ευρώπη η Ιστορία, αν δεν επαναλαμβάνεται, τουλάχιστον προετοποιεί.